

ske aner og rødder så langt tilbage, som snæversynet rækker.

Kære venner, jeg lover, at den udgrænsning aldrig får ende. Det kan kun stoppes, hvis det liberale værdigrundlag igen finder en bannerfører.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke er sikkert, at »kære venner« dækker alle i salen.

Jann Sjørnsen (KD):

I denne her sag vil Kristendemokraterne gerne være Det Radikale Venstres venner, kan jeg så indlede min ordførertale med at sige. Jeg skal også sige, at jeg i denne forbindelse taler på Kristendemokraterne ordfører, fru Bodil Kornbeks, vegne.

Vi er helt enige i, at det er helt galt, når man i et retssamfund ikke kan være sikker på, at en persons retsstilling er den samme, uanset hvem man gifter sig med. Det er det, det hele handler om. Regeringspartierne har, i godt følgeskab med Socialdemokraterne, efterhånden eroderet det ganske simple, at man ikke som samfundsborger får forringet sin retsstilling af, at man kommer til at gifte sig – om jeg så må sige – med den forkerte.

Lad mig her ved andenbehandlingen opholde mig mere præcist ved de ændringsforslag, der er stillet, hvor jeg må meddele, at vi kan støtte det ændringsforslag, som er stillet af Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Når man ser bort fra alt, som det her lovfor-slag i øvrigt handler om, og alene skal tage stilling til spørgsmålet om adopterede børn og deres familiers situation, er det mindste, man kan sikre, at de adopterede børn bliver ligestillede med de biologiske. Det er, hvad Det Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis ændringsfor-slag går ud på, og derfor kan vi støtte det.

Kl. 17.15

Vi kan støtte det i modsætning til det ændringsforslag, som ministeren på regeringens vegne har stillet, som jo altså fører til en katastrofal forskelsbehandling mellem adopterede børn og biologiske børn. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at det efter Kristendemokraternes opfattelse er et helt skammeligt ændringsforslag, ikke alene i forhold til de familier, der har børn, som er adopteret, men sådan set også i forhold til de lande, børnene er adopteret fra, og som har gjort det i en forventning om, at disse børn måtte bli-

ve behandlet på samme måde som biologiske børn af danske familier.

Skammeligt er det sandelig også, at Socialdemokraterne er med på denne galej. Socialdemokraterne har mange gange i debatten om udlændingelovgivningen yndet at sige, at der var et menneskesyn til forskel på den nuværende regering og Socialdemokraternes udlændingepolitik. Jeg mener, at vi med dette ultimative punkt, som vi nu er nået til med hensyn til den diskrimination, der finder sted på udlændingemrådet, må konstatere, at det vist kun er Socialdemokraterne, der kan se, at der er et menneskesyn til forskel på regeringens og deres egen udlændingepolitik. For os andre er forskellen den samme.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Lad mig afslutningsvis stilfærdigt gøre opmærksom på, at det, vi drøfter, er en lempelse af udlændingeloven. Vi drøfter nemlig et forslag, som fjerner det meget omtalte tilknytningskrav for personer, som har haft indfødsret i 28 år, eller som fra barnsben har været her i 28 år.

I den forbindelse opstår så spørgsmålet om adopterede. Her har vi fundet en løsning, og regeringen har aftalt med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, at vi stiller dette ændringsfor-slag, som ligner adopterede med statsborgere, hvis de er blevet adopteret inden det fyldte fjerde år. Derved løser vi 90 pct. af de problemer, der er med den pågældende gruppe.

Når vi ikke kan stemme for det andet ændringsforslag, der er stillet, er det, fordi det vil rejse meget store urimeligheder over for andre grupper. Et eller andet sted skal grænsen gå. Vi synes, vi har fundet et sted, hvor vi på den ene side løser 90 pct. af problemerne, samtidig med at vi ikke åbner en dør på vid gab, hvad der kunne misbruges.

Med hensyn til det danske mindretal i Sydslesvig kan jeg oplyse, at medlemmer af det danske mindretal, dansksindede i Sydslesvig, som har opholdt sig i Sydslesvig, vil blive behandlet fuldstændig, som om de havde opholdt sig i Danmark. Hvis der har været sagt og skrevet noget andet, er det det, jeg nu siger, der gælder, og det er det samme, som jeg sagde til fru Elsebeth Gerner Nielsen i spørgetiden i sidste uge.

Lad mig så lige til sidst sige, at dette med, at nogle bliver bedt om at tegne et stamtræ, er jo måden, hvorpå man opdager, om der er en indikation på, en sandsynlighed for, at familien øver pres på den unge. Det er jo ikke noget, som fører til et forbud, til et nej. Som der står i lovforsla-